

łożony w miejscowości Jaworki na obszarze miasta Szczawnica województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

a) działki gruntowe gminy katastralnej Jaworki w powiecie nowotarskim l. kat. 167 do 175, 177, 220 do 224, 235 do 239, 259 do 262, 276 do 281 o łącznej powierzchni 57,055 ha,

b) dolny odcinek Potoku Kaniowskiego wraz z jego lewobrzeżnym dopływem, znajdujący się w granicach obszaru objętego działkami wymienionymi pod lit. a), a stanowiący część działek l. kat. 412 i 413 gminy katastralnej Jaworki o powierzchni 1,59 ha.

Granice rezerwatu i działki gruntowe, wchodzące w skład rezerwatu, zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych wawozu skalnego w Małych Pieninach, odznaczającego się wyjątkowo pięknym krajobrazem i zawierającego liczne osobliwości przyrody żywej i nieożywionej.

4. Na terenie rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,

- b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich czynności gospodarczych, z wyjątkiem koniecznych zabiegów, zmierzających do zachowania bądź przywrócenia naturalnych zespołów roślinnych,
- e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- f) łamanie skał i pozyskiwanie kopalin,
- g) łowienie ryb oraz polowanie, chwywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) biwakowanie, zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu i turystyką,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

74

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 stycznia 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Orle nad Jeziorem Dużym” obszar lasu o powierzchni 1,56 ha w Leśnictwie Orle Nadleśnictwa Mestwinowo, stanowiący oddział lasu 248 poddział „k”, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1950—1959, położony w miejscowości Orle, w gromadzie Liniewo, w powiecie kościerskim województwa gdańskiego. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego z okazałymi dębami.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie odbywać się może na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
 - c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - d) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
 - e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
 - f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
 - g) polowanie, chwywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

75

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 stycznia 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Lutowo” obszar lasu o powierzchni 12,00 ha w Leśnictwie Lutowo Nad-

leśnictwa Lutówko, położony w miejscowości Lutowo, w gromadzie Lutowo, w powiecie sępoleńskim województwa bydgoskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi 47 oddział lasu, poddziały „a, b, c, d”, według oznaczeń przyjętych w planie

urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1949—1958. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu boru bagiennego.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny; w razie potrzeby dopuszczalne jest również dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zmiana stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodno-prawnego wydanego przez właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z organem do spraw ochro-

- ny przyrody prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko o tyle, o ile nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie,
 - c) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów,
 - d) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - e) pozyskanie żywicy, ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
 - f) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
 - g) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
 - h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - i) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
 - j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

76

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 stycznia 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dolina Mnikowska” obszar gruntu o powierzchni 20,89 ha, położony w miejscowości Mników w gromadzie Liszki oraz Czulołów w gromadzie Rybna, w powiecie krakowskim województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- a) obszar lasów państwowych, stanowiący oddział 212 a, b, c, d, f, g, h o powierzchni 13,42 ha w Leśnictwie Chrosna Nadleśnictwa Krzeszowice, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1957—1966,
- b) parcele gruntowe gminy katastralnej Mników l. kat. 947/2, 953, 980/1 i 980/3 — o powierzchni 1,40 ha,
- c) części parcel gruntowych gminy katastralnej Mników l. kat. 1579, 1582 i 1583 — o powierzchni 0,58 ha, stanowiące odcinek rzeki Sanki,
- d) południową część parceli gruntowej gminy katastralnej Czulołów l. kat. 545 o powierzchni 5,47 ha.

Granice rezerwatu zostały oznaczone na gruncie oraz na mapie rezerwatu w skali 1:2.880, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i turystycznych malowniczego wąwozu skalnego z licznymi osobliwościami przyrody nieożywionej i żywej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konser-

watora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a zwłaszcza nalotów i podrostów, z pozostawieniem w ziemi karpiny oraz w razie potrzeby — wykonywanie zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody,

- b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
 - c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - d) pozyskiwanie ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich czynności gospodarczych, z wyjątkiem koniecznych zabiegów, zmierzających do zachowania naturalnego typu lasu,
 - e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
 - f) łamanie i uszkodzanie skał oraz pozyskiwanie kopalin,
 - g) łowienie ryb i raków, polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu i turystyką,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych.
5. Zakazy wymienione w ust. 4 lit. a), b), c), d), e) nie dotyczą terenów stanowiących własność indywidualną.
6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing